

Dosarul nr. 3r-49/22
2-20155671-01-3r-10022022

Prima instanță, Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)
Instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție (jud.: T. Chișca-Doneva, N. Craiu, V. Burduh)
Instanța de revizuire, Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Zmeu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Zmeu împotriva hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 09 decembrie 2020 Sergiu Zmeu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii nr.342/29 din 17 noiembrie 2020 „Cu privire la Nota Informativă a Inspecției judiciare, referitor la respingerea de către Președintele Republicii Moldova a candidaturii lui Sergiu Zmeu, propuse de CSM pentru numirea în funcția de judecător, precum și la cererea ultimului de propunere repetată”, prin care a fost respinsă cererea sa privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre nouă prin care să fie înaintată propunere către Președintelui Republicii Moldova de numire a candidaturii sale în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău pe un termen de 5 ani.

Prin hotărârea din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Zmeu.

La 03 februarie 2021 Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 01 martie 2021 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan.

La 20 decembrie 2021 Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Zmeu împotriva hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

La 26 ianuarie 2022, Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu admiterea cererii de revizuire, casarea hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu redeschiderea procesului.

În susținerea recursului Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a indicat că este eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, având în vedere faptul că circumstanțele noi la care s-au făcut referire, au apărut cu mult după emiterea hotărârii irevocabile din 01 februarie 2021 a cărei revizuire se cere, deoarece hotărârea din 07 decembrie 2021 a Curții Constituționale are un caracter explicativ, care tălmăcești norma legală expusă de legiuitor în codul administrativ și Legea privind statutul judecătorului în coraport cu Constituția RM, norma care au existat încă la examinarea cauzei în fond, însă nu a fost cunoscută pe larg sensul acestora, ulterior Curtea Constituțională a făcut claritate.

Chiar și dacă interpretările Curții Constituționale au apărut după soluția instanței, însă în situația în care această hotărâre ar fi existat până la soluționarea fondului, prima instanță ar fi adoptat o altă soluție, prin care s-ar fi constatat că CSM nu dispune de dreptul discreționar la emiterea unui act administrativ.

Mai mult, legea materială de care s-a călăuzit CSM la emiterea actului administrativ și prima instanță la pronunțarea hotărârii a cărei revizuire se cere, până și după 07 decembrie 2021, adică data adoptării hotărârii Curții Constituționale nr.38 „Pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și 116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”, a rămas neschimbată.

În viziunea recurentului, unica posibilitate de a corecta soluția emisă prin hotărârea din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău este revizuirea acesteia prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr.38 din 07 decembrie 2021, unde Curtea făcând o analiză detaliată a sensului normei art.11 alin.(1) din Legea privind statul judecătorului, a statuat că Consiliul Superior al Magistraturii nu are dreptul discreționar în materie de numirea judecătorilor, iar acest lucru este cu titlu de noutate și poate afecta soluția deja luată.

Deși explicațiile Curții Constituționale au apărut după soluționarea fondului, totuși acestea sunt obligatorii pentru toate instanțele de judecată, având statut de lege.

Recurentul consideră că de fapt prima instanță a interpretat eronat legea materială aplicabilă speței, în special art.11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, care statuează că, judecătorii judecătoriilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art.6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului

de 5 ani, judecătorii sunt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Prin urmare, nici la numirea judecătorilor în funcție și nici până la plafonul de vârstă nu se observă din exprimările legiuitorului sintagme ca „poate”, „ar putea”, „posibil dacă” sau alte sintagme, dar în mod clar prevede lipsa de discreție a Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțată încheierea contestată la 17 ianuarie 2022, fiind notificată lui Sergiu Zmeu și avocatului acestuia Alexandru Bargan prin intermediul poștei electronice la 21 ianuarie 2022 (f.d.146, vol.II).

Astfel, recursul din 26 ianuarie 2022 a fost depus de Sergiu Zmeu cu respectarea prevederilor prevăzute la art.242 din Codul administrativ.

La 10 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului depus de Sergiu Zmeu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, notificată ultimului la 14 februarie 2022, fapt confirmat prin avizul poștal de recepție DS8006213088AS, însă intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d. 154, 156, vol.II).

În conformitate cu art.243 alin.(2) din Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a considerat inoportună citarea participanților pentru a se expune asupra problemelor de legalitate invocate în recurs.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Totodată, conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Cod de procedură civilă reprezintă o cale excepțională de atac.

Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu art.446 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun

revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Potrivit art.447 lit.a) din Codul de procedură civilă, sunt în drept să depună cerere de revizuire părțile și alți participanți la proces.

La rândul său, dispozițiile art.448 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, stipulează că, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 449 din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă;

b) *au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;*

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Potrivit art.450 lit.b) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Din dispozițiile art.451 alin.(1) din Codul de procedură civilă, rezultă că cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art.452 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în cazul când se invocă temeiul de revizuire – *au devenit cunoscute unele*

circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că la 09 decembrie 2020 Sergiu Zmeu s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii nr.342/29 din 17 noiembrie 2020 „Cu privire la Nota Informativă a Inspecției judiciare, referitor la respingerea de către Președintele Republicii Moldova a candidaturii lui Sergiu Zmeu, propuse de CSM pentru numirea în funcția de judecător, precum și la cererea ultimului de propunere repetată”, prin care a fost respinsă cererea sa privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova de numire în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre nouă prin care să fie înaintată propunere către Președintelui Republicii Moldova de numire a candidaturii sale în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău pe un termen de 5 ani.

Prin hotărârea irevocabilă din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău (menținută prin încheierea din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție) a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Zmeu.

La 20 decembrie 2021 Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a depus în temeiul art.195 coroborat cu art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, cerere de revizuire împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Ca temei de revizuire a hotărârii primei instanțe, Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, a indicat că i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale noi ale cauzei care nu i-au fost cunoscute în timpul judecării anterioare a cauzei și anume că, la 07 decembrie 2021 Curtea Constituțională a adoptat hotărârea nr.38 „Pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și art.116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”, prin care s-a hotărât că, în sensul art.1 alin.(3), art.20 și art.116 alin.(1) și (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii nu dispune de o marjă discreționară în ceea ce privește numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. În exercițiul competenței de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Consiliul Superior al Magistraturii va

întreprinde măsurile legale pentru numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fără nicio evaluare suplimentară din partea sa. Totuși, în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu sunt confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea în funcție a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

Mai mult, prin hotărârea nr.17 din 10 iunie 2021 a Curții Constituționale a fost admisă sesizarea depusă de Sergiu Litvinenco și Veronica Roșca, deputați în Parlamentul Republicii Moldova, și declarate neconstituționale Legea nr.193 din 20 decembrie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și Hotărârea Parlamentului nr.53 din 17 martie 2020 privind numirea unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii și revigorare prevederile Legii nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția anterioară Legii nr.193 din 20 decembrie 2019.

Așadar, cei patru membri, profesori titulari în drept, care făceau parte din Consiliul Superior al Magistraturii la data emiterii actului administrativ contestat și care au votat împotriva transmiterii repetate a materialelor către Președintele Republicii Moldova, au fost excluși din componența CSM, ca urmare emiterii hotărârii nominalizate.

Sergiu Zmeu consideră că cele menționate supra constituie temei de revizuire a hotărârii prime instanțe, cu redeschiderea procesului.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Zmeu împotriva hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău a motivat soluția de respingere a cererii de revizuire depuse de Sergiu Zmeu prin faptul că circumstanțele la care a făcut referire revizuentul au apărut cu mult după pronunțarea hotărârii irevocabile a cărei revizuire se cere.

Distinct, instanța de revizuire a reținut că situațiile descrise în hotărârea nr.38 din 07 decembrie 2021 a Curții Constituționale „Pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și art.116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”, se referă la judecătorii deja numiți în funcție, având ca obiect aprecierea *numirii* judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, pe când, însă, Sergiu Zmeu prin cererea depusă a solicitat *accederea* în funcția de judecător, situație diferită care nu are tangență cu cele menționate în hotărârea Curții Constituționale.

Or, Curtea a stabilit cu privire la marja de discreție a CSM și existența unor garanții constituționale în privința judecătorilor deja numiți, care au activat o perioadă de 5 ani în vederea numirii ulterioare până la atingerea plafonului de vârstă, situație inaplicabilă revizuentului/reclamant.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele indicate în cererea de recurs și cadrul legal aplicabil speței, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău de respingere a cererii de revizuire depusă de Sergiu Zmeu ca fiind inadmisibilă, or, alegațiile invocate de către ultimul ca temeiuri de revizuire precum că i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale ale cauzei, care nu i-au fost cunoscute în timpul

judecării anterioare a cauzei și anume că, la 07 decembrie 2021 Curtea Constituțională a adoptat hotărârea nr.38 „Pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și art.116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”, prin care s-a hotărât că, în sensul art.1 alin.(3), art.20 și art.116 alin.(1) și (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii nu dispune de o marjă discreționară în ceea ce privește numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. În exercițiul competenței de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Consiliul Superior al Magistraturii va întreprinde măsurile legale pentru numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fără nicio evaluare suplimentară din partea sa. Totuși, în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspecția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu sunt confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea în funcție a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, în esență nu constituie drept circumstanțe noi în sensul art.449 din Codul de procedură civilă, care ar permite redeschiderea procesului după devenirea irevocabilă a hotărârii din 01 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Or, atât prima instanță, cât și instanța de recurs au examinat prezenta cauză sub aspect multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocită în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de cadrul legal aplicabil speței, argumentând destul de explicit care temeiuri au servit la emiterea soluțiilor sale.

În contextul expus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia Curții de Apel Chișinău expusă în încheierea din 17 ianuarie 2022, că circumstanțele invocate de Sergiu Zmeu ca temei de revizuire a hotărârii din 01 februarie 2021, nu se încadrează în prevederile art.449 din Codul de procedură civilă și nu constituie temei de redeschidere a procesului, deoarece acestea au apărut cu mult după emiterea actului judecătoresc retractat.

Cu atât mai mult, situațiile prevăzute la art.11 alin.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, a căror interpretare Curtea Constituțională le-a efectuat în hotărârea nr.38 din 07 decembrie 2021, se referă la judecătorii deja numiți în funcție, având ca obiect aprecierea numirii judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, pe când, însă, Sergiu Zmeu prin cererea depusă a solicitat accederea în funcția de judecător, situație complet diferită de cele descrise în hotărârea vizată supra.

De fapt, argumentele invocate de Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan, expuse în prezentul recurs și cererea de revizuire, reprezintă un „recurs deghizat”, manifestate prin dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău în hotărârea irevocabilă din 01 februarie 2021.

Subsecvent, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că Curtea Constituțională a Republicii Moldova în decizia nr.60 din 09 iunie 2020 de inadmisibilitate a sesizărilor nr.229g/2019 și nr.5g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 121 alin.(4), 49, 53 alin.(5), 448 și 452 din Codul de procedură civilă, cert la paragrafele §47, 48 a stabilit că, în conformitate cu art.452 alin.(2) din Codul de procedură civilă dezbaterile sunt limitate

la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază. Așadar, la etapa admisibilității, instanța de revizuire examinează dacă se atestă sau nu vreun temei din cele prevăzute la art.449 din Codul de procedură civilă. Prin definiție și prin esență, în cadrul examinării admisibilității revizuirii se analizează circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute la pronunțarea actului judecătoresc a cărui revizuire se cere. Scopul căii de atac (extraordinară) a revizuirii este retractarea actului judecătoresc irevocabil, având în vedere noile realități.

De altfel, procedura de revizuire prevăzută la art.449 – 453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*speța de referință Brumărescu c. României, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999*).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța *Roșca c. Moldovei, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006*, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminență principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluții definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Josan vs. Moldova, nr. 37431/02, §25; Brumărescu vs. România, nr. 28342/95, §6; Ryabykh vs. Rusia, nr. 52854/99, §52*).

În această ordine de idei, și având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de Sergiu Zmeu, reprezentată de avocatul Alexandru Bargan, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate,

completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu 195, 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Sergiu Zmeu, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan.

Se menține încheierea din 17 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Zmeu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron